

FIESTAS
DE
SAN JAIME

am
santanyí
ÉS CÒPIA
DIGITALITZADA

Santanyí, 1976

Edición Patrocinada por la
Caja de Ahorros y Monte de Piedad
de las Baleares

am
santanyí
ÉS CÒPIA
DIGITALITZADA

SALUTACIÓ

Ja tornam esser Sant Jaume!

Un altre pic, paperins a Sa Plaça, dimonis, corregudes i verbenes, entre altres actes.

Però, per primera vegada, tenc s'honor de presidir el Consistori santanyiner i per tant, sa comissió de festes.

Hem procurat, elaborar un programa al gust de tots. Grans i petits. I voldriem haver encertat.

És novetat aquest any s'entrada lliure a sa verbena i a un festival internacional de varietats. Confii que aquesta decisió de S'Ajuntament, haurà caiguda en gràcia.

I res més; sinó dir, que esper s'arribada des amics des pobles veïnats i des santanyiners de fora, per a sumar-se en els santanyiners d'aquí i tots junts, fer que aquest Sant Jaume nostro, resulti tan brillant i animat com desig.

Molts anys a tots!

Rafel Bonet Adrover

Batle de Santanyi

am
santanyi
ÉS CÒPIA
DIGITALITZADA

poques mostres de les seves qualitats poètiques. Però si era auster i rigorós per a la seva obra, era, en canvi, obert i generós per a la dels altres, principalment per estimular els joves a escriure en la nostra llengua. Els escriptors d'aquesta vila que aquests vint anys darrers han fet sonar el nom de Santanyí fins al punt d'haver-se pogut parlar d'una Escola de Santanyí en Literatura, han estat orientats i estimulats per En Bernat Vidal amb una generositat que poques vegades se troba. Quan és tan freqüent que la gent de lletres se faci notar per enveges i gelosies, resulta exemplar la figura d'un literat que, no sols no posa dificultats ni es mostra indiferent davant l'obra dels altres, sinó que s'esforça per ajudar-los a formar-se i a prestigiar-se davant el món.

Per totes aquestes virtuts humanes, professionals i culturals, és molt just que el poble de Santanyí posi el nom d'En Bernat Vidal a un dels carrers de la vila, i el batle i l'Ajuntament que han pres aquest acord mereixen una sincera felicitació. I per la meua part, com a amic fraternal que vaig ésser d'En Bernat i con a vell cultivador del mateix camp que ell conrava, m'atrevesc a assumir en aquest acte la representació de les nostres Illes per a dir a l'Ajuntament i al poble de Santanyí: Moltes gràcies i enhorabona per haver sabut honrar una de les figures més agudes i representatives de les Lletres mallorquines.

FRANCESC DE B. MOLL

am
santanyí
ES CÒPIA
DIGITALITZADA

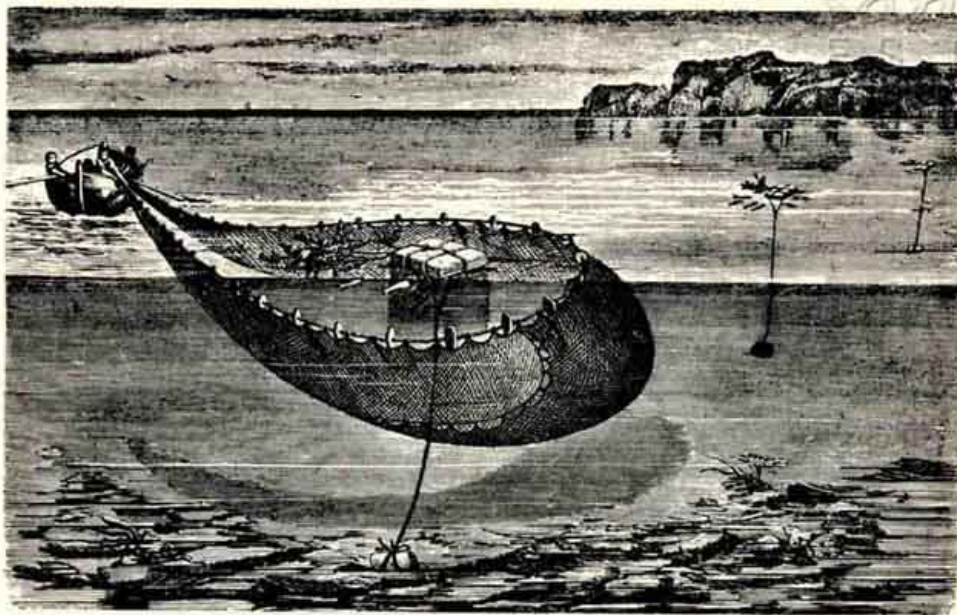
ELS NOSTRES PEIXOS

Malgrat les estreïtats de temps pròpies d'un final de curs, havia d'acceptar la invitació a col·laborar a aquestes pàgines. L'any 1973 vaig fer unes enquestes a Mallorca per a l'**Atlas Lingüístico de los Marineros Peninsulares**, obra molt ambiciosa que es proposa d'estudiar els noms dels peixos, dels tipus de barques i les seves peces, dels arts de pesca, de la topografia marina, etc. de les costes de la Península i de les Illes. És sabut que un mateix peix, per exemple, és designat sovint amb noms diferents, segons els punts de la costa, i que, igualment, un mateix nom pot referir-se a espècies distintes. L'estudi d'aquest vocabulari, d'una manera uniforme i amb mètode rigorós, pot ésser d'una gran utilitat pels biòlegs i, especialment, pels lexicògrafs, car els pot ajudar a aprofundir en recerques etimològiques, a incorporar mots regionals, a triar per a la llengua normativa i en funció de l'extensió geogràfica el significat més adequat per a una espècie determinada.

I bé. Pels voltants del Nadal de 1973, vaig venir a Santanyí per tal d'escotmetre la susdita empresa. Servint-me de la vella amistat d'En Blai Bonet i Massanet vaig ésser introduït a prop d'un gran patró, experimentat i intrèpid, Toni Pons i Barceló, que havien embrunit el iode i la lluita amb el mar. Vàrem fer diverses sessions, platicant, al cafè, davant una copa, o a ca seva, a l'escalf de quatre buscalls d'ametler, sobre l'immens ventall del llenguatge mariner, des de les classes de vent fins a les parts de la vela, des de les sinuositats de la costa fins a les profunditats marines, des del **cabot** més humil fins a la **xerna** més imponent. El meu patró va resistir, amb els seus 73 anys, la meua interminable trencafila de preguntes: ell, sempre pacient, lúcida, amo de la seva matèria; jo, pesat, inquisitiu, i sempre emocionat, aclaparat per la precisió i riquesa d'aquell vocabulari. Potser per aquestes xerrades, ara em conviden gentilmente a parlar de la mar. Tot i reconèixer que no puc dir gaire coses sobre el tema, no gos negar-m'hi, en nom de la gratitud.

Fa dos anys, en ocasió semblant, Miquel Massutí vos va parlar d'unes espècies conegudes a aquesta costa, però va enfocar el seu estudi des d'un angle exclusivament biològic. Jo vos parlaré de peixos també, però centrant-me en l'aspecte lingüístic.

Una gran part dels ictionims, o noms de peixos, és comuna als Països Catalans. Pertot arreu es diu **vaca**, **serrà**, **rap**, **tord**, **aranya**, etc. És la prova de la nostra indiscutible catalanitat. Però les distàncies, el temps, els factors històrics, la creativitat fan canviar els mots i cada poble, cada contrada, adquireix les seves peculiaritats. Fins i tot en el sector ictionímic. Així, són propis de Santanyí — de la costa meridional — **pelea**, llenguado, anomenat **pelaia** a Eivissa; **rébola**, tipus de **pelea**; **vogo**, ericó de mar (conegut també per **vogamari**), car al vostre poeta

"Llampuguera"

Blai Bonet; **banyero**, nom donat també al **cranc pelut**; **brumer**, medusa, **vorm** a altres llocs); **cavall de serp**, cavall de mar.

De vegades, són petites variants: deis **aluda**, i no **aluja** o **canana**; **gató**, i no **gati**, propi de Sóller i Pollença; **grimalt**, i no **grimaldo** o **llamanto** (Pollença) o **gruman** (Maó) o **grumante** (Sóller); **tord massot**, i no **turd massot** (Campos); **deufi**, i no **delfi**, com ja comencen a dir els joves; **peix reig**, més que **reig**, que ens pot ajudar a aclarir l'etimologia; i la variant ben santanyinera del plural de **calamar**, **calemarcos** (pronunciat **calamassos**), en lloc de **calamars**.

Certes variants reclamen un poc més d'atenció: **vei mari** i **pop mosquit**. Es tracta de dues etimologies populars. El primer es deia abans **vell mari** i no tenia res que veure amb els vells, posat que prové de **vedell mari**, amb caiguda de la -d- intervocàlica (recordem la freqüència de noms terrestres —**vaca**, **rabo**, **rata**— transferits a espècies marines): **vell mari** posseïa, com a conseqüència de l'erosió fonètica, un primer element opac semànticament, però que esdevingué transparent passant-lo a **vei** 'vell' d'acord amb la fonètica mallorquina. El **pop mosquit** és una deformació popular de l'antic **pop mesquer** (cf. valencià **pop meixquer**), anomenat així per la forta olor, com de **mesc**, que emet aquest cefalòpode; no entenent-se **mesquer**, el pas a **mesquí** o **mosquit** era fàcil.

Les espècies se poden distingir segons la seva edat o tamany, amb noms distints. Una **xerna** que encara no s'ha desenrotllat és un **anfós llis**; una **llampuga** grossa esdevé un **dorado**; una sirviola petita és anomenada **verderol** (la situació

antiga devia esser **sirvia** 'sirviola' / sirviola 'sirviola petita' —amb el sufix diminutiu **ol**—; a Eivissa matissen, de gran a petit, entre **sirvia**, **sirviola** i **verderol**). La donzella multicolor és més gran que el **donzell**; estam davant un femení dimensional, indicador d'augment de tamany, com **saca** i **anella**, enfront de **sac** i **anell**.

Destaca la gran precisió del llenguatge dels mariners per designar inequívocament les diverses espècies d'una família. Les dones que van a comprar peix, s'enduen a ca seva **aranyes**, **molls** o **tords**, però un mariner distingirà l'**aranya fre-gata**, l'**a. de cap negre** i l'**a. monja**; el **moll ver** i el **moll jueu** (observau el mot correcte, en lloc de **judio**); el **tord negre**, el **t. massot**, el **t. flassader**, el **t. lloro**, la **grivia**. Això, per esmentar uns pocs exemples.

Es cert que un bon grapat d'ictiònims es caracteritza per la seva estabilitat. Però també és cert que d'altres es van renovellant, seguint la dinàmica de la llengua. Així, l'**escat** (que ja apareix sota la forma **squatus** a Plini) ha estat arraconat a part de la costa catalana per **peix àngel** o **àngel**, metàfora basada en la seva configuració alada. Aquest era al principi un mot expressiu, un mot satèl·lic d'**escat**: certes circumstàncies varen ajudar perquè (**peix**) **àngel** ocupàs el lloc de la paraula «titular», però no sempre passa així, de manera que es manté aquesta sinonímia pintoresca, sense arribar a destronar el mot patrimonial. A Santanyí, un **quetsempe**, peix no gaire apreciat, és anomenat també **boixa-criades** i, fins i tot, **aranya de S'Alqueria Blanca**; un **esperrall** rep el nom de **patena**, especialment quan és petit; un **pàmpol rascàs** és conegut jocosament com un **racquete** perquè, com que té moltes d'escates, l'han de rascar fort; la **tuta**, que desbarata la pesca, rep el sobrenom d'**escanya-velles**, segurament perquè té moltes d'espines; **escanyar** volia dir «ofegar», però com que aquell és un verb inusitat avui a Mallorca, a alguns pobles, per no entendre el primer element de la composició, l'han canviat en **canyes-veies**, per etimologia popular.

Les espècies que no es pesquen a les algües d'aquesta costa, com el **verat**, no ens han arribat amb el nom genuí, sinó amb el corresponent castellà, **cavalla**, potser per les comunicacions amb els mariners valencians o a través del mercat (en canvi, se coneix una espècie semblant, el **bis**).

He al·ludit anteriorment a l'estabilitat del lèxic mariner, al seu conservadorisme. Efectivament, de vegades esdevé reducte de precioses relíquies. L'**arnès** (*Peristedion cataphractum* L.) és un peix molt lleig, amb el cos recobert de plaques osificades, com si fossin una armadura, un arnès (per això l'anomenen **armat** a Maó, **malarmat**, a Pollença i Eivissa, **enturió** a Ciutadella, per desaglutinació de **centurió**, interpretat com a **s'enturió**); **arnès**, desusat amb el sentit literal (com no sigui en el nivell literari de la llengua), reapareix, per ús metafòric, com a nom del susdit peix. Finalment, el **gat va're** presenta un doble arcaisme: fonètic, pel manteniment del diftong **ai** sense monoftongar en **e** (com **primer** < PRIMARIU, primera fase de PRIMARIU), i lèxic, per tal com es manté el primitiu nom mallorquí del moix, que era **gat**, resultat d'una metàfora.

Només hem encetat el tema. Esper que aquestes notes —un poc desgavellades— siguin una mostra per fer veure que els peixos, si són bons dins el plat, també ho són pels noms que porten.

Joan VENY I CLAR

PROGRAMA OFICIAL

de los actos a celebrar en Santanyi los días 18, 23, 24 y 25 de Julio de 1976, con motivo de las Fiestas de San Jaime,
bajo el patrocinio de su Magnifico Ayuntamiento.

Día 18.—A las 17, concurso local de tiro al plato.

Día 23.—A las 12, disparo de cohetes.

A las 21'30, velada teatral a cargo de la Compañía de comedias "Es Borinó Ros", poniendo en escena la obra

"A ON ANAM?"

del autor Martí Mayol, en el recinto de la Escuela Graduada.

Día 24.—A las 17, desfile de los tradicionales "Dimonis y Cabezudos", acompañados por la Gaita y Tamboril.

A las 18, "Carreras de Cintas" para niños y niñas menores de 14 años y Carreras Pedestres.

A las 21, entrega de trofeos del Concurso de Tiro al Plato y Campeonato de tenis en el Salón de Actos del Magnifico Ayuntamiento.

A las 22, concierto por la Banda de Música en la Plaza Mayor.

A las 22'30, Verbena Popular, con la actuación de los Conjuntos músico-vocales: "Los Beta", "Grupo 15", "Margaluz" y "Los Diablos".

Día 25.

FESTIVIDAD DE SAN JAIME

A las 10'30, Oficio Solemne.

A las 12, Recepción popular en el Salón de Sesiones del Ayuntamiento, con vino de honor.

A las 18, Partido de Fútbol.

A las 21, concierto por la Banda de Música, en la Plaza Mayor.

A las 22, actuación de un Espectáculo Internacional, en el Recinto de la Escuela Graduada.

A las 24, "Castillo de Fuegos Artificiales" en la Plaza Porta Murada, como fin de fiesta.

HORABAIXA DE JUNY...

per MIQUEL PONS

Horabaixa lenta, llarga, emotiva, amb un ull de sol colrant les darreres pedres i els més alts llindars de les façanes color d'ametles i xeixa madura.

Horabaixa de convivència a l'entorn del nom de l'amic, que la consciència municipal ha volgut perdurar en nostra pedra, perquè fos més pedra, a un carrer que lliga l'aigua callada de S'Abeurador i l'altra de la mar.

Horabaixa de convivència a l'entorn del nom de l'amic, que la consciència mu- de la cortineta roja, que amaga la nova titulació d'un carrer, que es deia Nou i que per voluntat de l'ajuntament des del 12 juny es diria **carrer de Bernat Vidal i Tomàs**.

Tanmateix no en som molt partidari de mudar el nom dels carrers i singular- ment quan són integració del poble. Em doldria que es modificàs el carrer de la Mar, o de la Lluna o de les Parres o la Porta Murada... i m'alegraria del restabliment del Carreró d'Amunt, del carrer de les Filoses... i d'altres que impregnaren una fisonomia pròpia a Santanyí. Però ja se sap que un nom en desbanca un altre per corrupció, com Torre de N'Amós per Torre de l'Amor, o per substitució com el Born, que fou primer Constitució i ara Paseo del Generalísimo Franco, el carrer dels Horts és José Antonio, com Margarita Alcover en decantà un, potser de la Pau... i, aquí, no importa la població perquè la mudança és el nostre pa de cada dia. Si Santanyí fos un poble en creixença, amb necessitat d'expansió urbana no caldria trastocar noms i seria un índex de vital millora.

Sota la làpida, incrustada a la façana de la vella caserna de la Guardia Civil, la primera escomesa fou de Francesc de B. Moll, que comunicà una forta calrada parlant d'un Bernat Vidal humanitari i humanista als concurrents a la placeta de S'Abeurador. I els concurrents entre els santanyiners i els venguts de fora eren bastants, eren bastants més que aquells que ahir, en vida de Bernat Vidal i amb paraules seves, que ja pertanyen a la història, cabien dins un tramvia, aquells familiars tramvies de color groc-butà i tri-que-trac inoblidables. El fet de cabre, ahir, dins un tramvia un grup de fidels a la llengua i al poble explica perquè avui no hi cabem i perquè són necessaris espais més amples per agombolar els he- reus participants de l'heretat de llengua i poble.

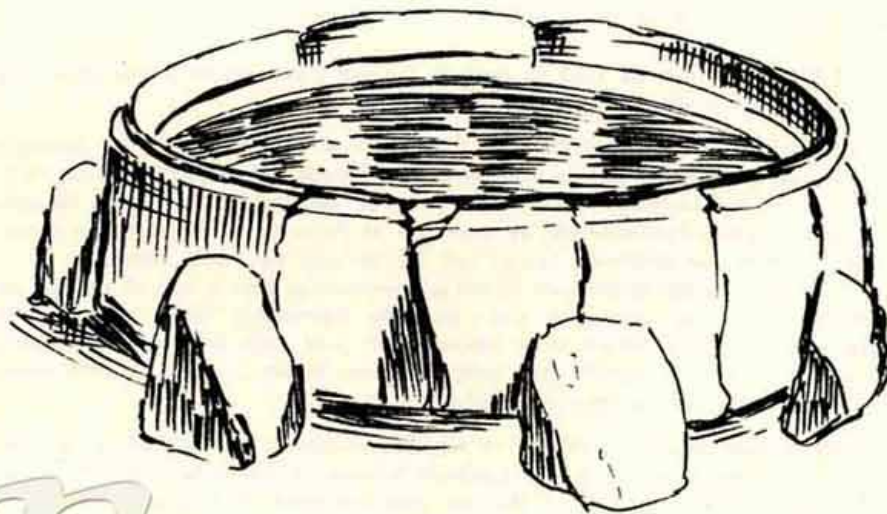
L'horabaixa del 12 de juny fou una autèntica manifestació d'amistat i de fide- litat. Al pati del col·legi «Bisbe Verger», Bernat Vidal era analitzat des del trític d'amic, de poeta, d'historiador i aquests caires restaren ben resolts i definitius. A la vegada hi havia un altre Bernat Vidal, que romania cristal·litzat per l'admira- ció i record dels seus mestres encara vius com Andreu Crespí i Mossèn Antoni

Pons. Per aquells que pujaren al tramvia a primera hora i no mancats de dificul- tats: Guillem Colom, poeta, Guillem Colom, geòleg, Miquel Dolç, Manolo Sanchis Guarnier, Llorenç Moyà... i aquells que s'hi enganxaren entre sotrac i sotrac,i desconjuntament esglaiós de fustes i ferralla però amb ferma voluntat de fer camí: Miquel Àngel Riera, Guillem Frontera, Llorenç Vidal, Josep A. Grimalt, Gori Mir, Joan Miralles... i la veu poètica de Rafel Socies i Company, que sí cantà quan la mort d'En Bernat, de bell nou canta amb l'avinentesa de dedicar-li un carrer

Un nom a la ventura
del sol i de la pluja,
del vent, la pols, la dura
presència do'guda,
del so dels crits que munten,
del treball que perdura,
de! record que ara ens mura
l'exemple clar que puja.

Als noms mentats sumau-hi els nombrosos noms d'amics, més tots els con- gregats al pati docent, que mesclats amb la piuladissa de falzies i oronelles, om- plien l'aire del cap au tard santanyiner del 12 de juny, sota la invocació d'un nom per sempre perdurable.

Cala Figuera de Santanyí.

Am
Santanyí
ÉS CÒPIA
DIGITALITZADA

LA FESTA DE ST. JAUME A SANTANYÍ

Andreu Ponç i Fullana
(Cronista Oficial de Santanyí)

L'origen d'aquesta diada de juliol, colrada pel sol feixuc i alegre, l'hem de cercar dins el darrer quart del segle XVIII.

La construcció de la nova església parroquial fou segurament la causa de la institució d'aquesta festa; dons no tenim notícies, anteriors a 1786, que ens parlin d'alguna celebració solemne a llaor de Sant Jaume a la nostra vila santanyinera.

Un cop superades les grans dificultats existents, el 25 de juliol de 1786 el rector D. Nicolau Ponç col·loca la primera pedra del nou temple; jornada memorable que any rera any ha anat cobrant gran solemnitat, arribant ara a la seva 190 celebració.

Un cronista anònim deixà constància dels actes celebrats els dies 24, 25 i 26 del sobredit any de 1786. Aquest document es troba a l'Arxiu Parroquial de Santanyí, i per la seva importància vetací la seva transcripció total:

«A los 25 de Julio de 1786 se puso la Primera Piedra de la nueva Iglesia de la Parroquia de Santagñi.

En ocasion de querer edificar una Nueva Iglesia en esta Parroq. de Santagñi y en Accion de Gracias por la exaltacion al Obispado del Nuevo Reyno de León en las Indias Occidentales del Ilmo. y Rmo. p. Dn. Rafael Verger hijo de esta Villa el muy lltre. Ayuntamiento de esta con el Rr. y Clero de la misma dispusieron celebrar dos solemnes fiestas que se hicieron del modo siguiente:

El día 24 de Julio al ponerse el Sol se convoco el pueblo con el repique de campanas para unas completas que con toda solemnidad canto la Musica de Palma, que para este fin se havia hecho venir, y al salir se dio un abundante refresco en casa del regidor mas antiguo, Lorenzo Bonet, y queda la Villa iluminada y se hizo muchos fuegos artificiales.

A la mañana siguiente, del 25, se convoco el pueblo con el repique de campanas y se empeso cerca las 8 y media la funcion de poner la piedra que puso el Dr. Dn. Nicolas Pons, Prb. y Ror. de esta Parroquia, la que se concluyó con el Te Deum, alternando el clero con la Musica

Inmediatamente se empeso la Misa mayor que canto Dn. () Bausa, Canonigo Regular y predico el Dr. Dn. Juan Binimelis pbr. Cap. honorario de su

Ilmo. Concluida la Misa se dio un abundante refresco a todo el pueblo en la herida casa del Regidor Mayor en nombre de la Villa, y al medio dia hubo un esplendido banquete en casa del Dr. Juan Verger pro. convidando a los principales señores de la Villa y extrangeros que havian concurrido a estas solemnes funciones, como a todos los pobres a quienes se dio de comer y beber en abundancia. A la tarde se cantaron Visperas y canto la Musica y una solemne fiesta que duro hasta puesto el Sol y se concluo con un Rosario Cantado por las calles de la Villa que quedaban iluminadas desde aquella hora y después se dio un abundante refresco en casa del Cura Parroco.

El día 26 canto asimismo la Musica el Oficio y predico el padre Maestro Dn. Antonio Pons Monge Cisteriense y concluido se dio un refresco en casa del Cura Parroco, y combido a una esplendida mesa como el dia anterior se hizo en casa del Dr. Juan Verger.»

Fins ara porem creure que aquesta fou la primera festa de St. Jaume, o Festa de l'Obra, com també s'anomena, celebrada a Santanyí, fa com hem dit cent noranta anys. Pot ser que la història, sempre gustosa de novetats ens lliuri altre documentació que provi mes antigor a la diada de St. Jaume.

La iconografia d'aquest Sant Apostol amb que compte la nostra parròquia es redueix a una pintura i una imatge. La pintura, de relatiu mèrit artístic, estava col·locada, juntament amb altre quadre similar de Sta. Caterina Thomàs, part damunt els portals laterals del presbiteri. A l'actualitat es conserva a la rectoria.

La imatge es troba al nitxo superior del retaule major, i fou col·locada pel rector D. Sebastià Cerdà l'any 1879, per recordar sempre aquells dies de joia de Sant Jaume de 1786.

am
santanyí
ÉS COPIA
DIGITALITZADA

AYER FUE NOTICIA...

AÑO 1975

JULIO

- El Ayuntamiento aprueba provisionalmente el Plan General de Ordenación urbana del término municipal.
- La Banca March se instala en ésta. De momento ocupa oficinas provisionales en la calle Guardia Civil, 16.
- Cala Llombarts queda unida a la vasta red telefónica, con un teléfono público.

AGOSTO

- El Ayuntamiento remite una lápida de piedra de Santanyí al Ayuntamiento de Monterrey, para rotular una calle con el nombre de nuestro obispo, Fr. Rafael Verger.
- El B. O. E. n.º 132, de 31 de julio, publica una orden por la que la Escuela Graduada pasa a constituirse en Colegio Nacional Mixto. La misma orden suprime las escuelas unitarias de Alquería Blanca y Llombards.
- III Campaña de mallorquín. Las clases se imparten en Ca'n Jaume Antoni.
- En Cala Llombards, con motivo de sus fiestas populares, se bendice el nuevo campo de fútbol de la recién nacida Unión Deportiva Cultural Cala Llombards.
- Por la tarde del 22 y madrugada del 23, se desencadena fuerte temporal. Lluven 23 y 10 litros por m.², respectivamente.

SEPTIEMBRE

- Los alumnos que realizan el curso de mallorquín montan una exposición bajo el título «Santanyí, vorera de mar». El mismo día de la inauguración, organizan un concurso de dibujo para los pequeños y cuyas obras también son mostradas al público.
- En el Hotel Cala Esmeralda expone sus esculturas nuestro galardonado paisano Andrés Ferrer Mir.

OCTUBRE

- Con motivo del LI Día Universal del Ahorro, la sucursal en Santanyí de la Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Baleares patrocina sendos concursos literario e histórico, entre los alumnos del Colegio «Obispo Verger».
- Una cerda propiedad de D. Jaime Burguera Ferrer, de Son Amer, da a luz veintidós cerditos.

- Durante la tempestad desencadenada sobre el municipio, un relámpago daña uno de los dos campanarios de la iglesia de Alquería Blanca. Al caerse la considerable bola de piedra que corona la torre, ésta causa desperfectos en el propio edificio y en la casa contigua, propiedad también, de la parroquia.

NOVIEMBRE

- Por orden ministerial de 23 de septiembre, se crea una sección de Formación Profesional de primer grado en el Colegio «Obispo Verger».
- El día 12, D. Rafael Bonet Adrover sustituye en la Alcaldía y Jefatura del Movimiento, a D. Miguel Verger Verger.
- «Aportació a la Història de Santanyí», es el trabajo que publica Ramón Rosselló Vaquer, de Felanitx, con la colaboración de Andrés Pons y Fullana.
- Solemne funeral por el alma del Jefe del Estado, Excmo. Sr. D. Francisco Franco Bahamonde, fallecido el 20 de noviembre. La iglesia parroquial se viste de luto, fiel expresión de los sentimientos de todo un pueblo que no cabe en su amplia nave.
- Nuestro párroco D. Guillermo Parera, nos deja. Pasa a ocupar el mismo cargo, en la parroquia de Campos del Puerto. Había sido destinado a Santanyí, en agosto de 1962.
- El hasta ahora párroco de Alquería Blanca, Rdo. D. Baltasar Amengual Martorell, pasa a regir nuestra parroquia. También sale para la parroquia de San Jaime, de Palma, nuestro vicario Rdo. D. Bartolomé Veny Vidal y le sustituye D. Miguel Gual.

DICIEMBRE

- Exposición de canarios organizada por la Sociedad Ornitológica Comarcal Sindical, en el local de Ca'n Piquer.
- 675 aniversario de la fundación de la villa de Santanyí. Andrés Pons y Fullana publica un opúsculo en el que transcribe el documento titulado «Ordinacions», del Rey Jaime II. Patrocina la edición el Magnífico Ayuntamiento.
- Navidad 1975.—Solemnes maitines en las que anuncia el nacimiento del Salvador, la niña Isabel Navarro Pomar. Canta la Sibila, la señorita Rita Picó Mas.
- La Oficina Santanyí-45 de la Caja de Ahorros y Monte de Piedad cuenta con un nuevo empleado, D. Antonio Burguera Cabrer.

AÑO 1976

ENERO

- Para conmemorar el «Año Europeo del Patrimonio Artístico», se monta en Ca'n Jaume Antoni una exposición de fotografías relativas a nuestro patrimonio artístico.
- Con motivo de las fiestas navideñas, la Coral «Sant Andreu», además de actuar en Santanyí, lo hace en Lluchmayor, Porto Cristo y Campos del Puerto.

- Llega la Cabalgata de los Magos. Desfilan seis carrozas y organiza la fiesta la Delegación de la Juventud. La patrocina el Magnífico Ayuntamiento y la Caja de Ahorros.
- El Sr. Obispo, Dr. Ubeda Gramaje, visita por primera vez Santanyí. El motivo es ofrecer a los feligreses el nuevo equipo de sacerdotes, que pasan a regir los destinos espirituales de nuestra Parroquia.

FEBRERO

- La Delegación Provincial de la Juventud concede un diploma al profesor de E. G. B., D. Sebastián Bonet Vidal, por su constante colaboración con dicha organización, en todo lo concerniente a la educación físico-social de los niños. La misma distinción la obtienen los profesores nativos de aquí, D. Jaime Ferrando Sastre y D. Miguel Roig Ferrando, que ejercen su magisterio en Porto Colom y S'Horta (Felanitx), respectivamente.

MARZO

- Conferencia en Ca'n Piquer, a cargo del ingeniero técnico agrícola D. Jaime Galmés Tous. Tema, «Modernos sistemas de explotación de ovejas». Está organizada por la Delegación de la Juventud y la patrocina la Caja de Ahorros.
- Se inician las obras de reforma de la Casa Consistorial.
- Reapertura de la Casa de Cultura de la Caja de Pensiones. Con tal motivo, el público puede admirar una exposición colectiva de pintores locales, tales como María Suau de Escalas, Cosme Covas, Juan Amengual, Miguel Pons, Miguel Burguera, Jerónimo Bonet, Andrés Pons, Miguel Roig y Miguel de la Iglesia.
- Exposición de pintura de Alan Brundige, en la Caja de Pensiones.

ABRIL

- El Ayuntamiento acuerda en sesión de día 8, dedicar una calle al que fue nuestro cronista, poeta y escritor, D. Bernat Vidal i Tomás.
- Gregorio Suau y Vidal jura el cargo de delegado de la Juventud.
- Por una orden ministerial queda suprimida la Escuela Unitaria de Calonge.
- El Ayuntamiento organiza para todo el municipio una campaña de desratización.
- Adecentamiento de Sa Porta Murada e iluminación de su fachada e interior.
- Fiesta del Libro. La Caja de Pensiones sortea seis enciclopedias de ocho tomos. La Caja de Ahorros reparte casi 3.000 libros.
- Conferencia en «La Caixa» a cargo de Cosme Aguiló. Por título, «Els primers pobladors de Mallorca».
- «Aportacions al coneixement de l'epigrafia mallorquina», es el título del trabajo realizado por Cosme Aguiló Adrover y Joan Coves i Tomás, y que acaba de editarse en calidad de separata del Boletín de la Sociedad Arqueológica Luliana.
- Por el Sr. Alcalde se nombra la comisión que cuidará de las fiestas de Sant Jaume 76. La preside el Tte. de Alcalde D. Juan Barceló Pons y forman parte de la misma los concejales D. Sebastián Bonet y D. Pedro Ferrando.

MAYO

- Visita del Excmo. Sr. Gobernador Civil D. Ramiro Pérez-Maura, Duque de Maura. Inaugura la carretera de acceso a Cala Llonga y la red de saneamiento de Cala Santanyí.
- Se amplía la plantilla de la Policía Municipal con cuatro nuevos números.
- El reloj de la torre municipal sufre avería. Con tal motivo es llevado a Palma para su arreglo y electrificación.
- Exposición de plantas y flores en la Casa de Cultura de la Caja de Pensiones. Organiza la Sección Femenina, Ayuntamiento y la citada entidad.

JUNIO

- Se descubre la lápida que da nombre a la calle Bernat Vidal i Tomás, antes calle Nueva. Pronuncia un parlamento junto a la misma, D. Francesc de Borja Moll. En un acto celebrado en los patios del Colegio «Bisbe Verger», hablan de D. Bernat y su obra, D. Gabriel Fuster Mayans, D. José M.ª Llompart y D. Miguel Pons. Cierra el acto el Sr. Alcalde D. Rafael Bonet Adrover.
- Rectificación de curvas en la carretera de Alquería Blanca a Calonge. Obras en la de Cala d'Or, para dejarla en doce metros de anchura. Después de nueve años de cuidar la dirección del Colegio Nacional Mixto. D. Onofre Ballester Gayá pasa a idéntico centro de Campos del Puerto.
- D. Pedro Pomar Forteza, es nombrado Presidente de la Junta Local de la Asociación Española de Lucha contra el Cáncer.

GREGORIO SUAU

am
santanyí
ÉS CÒPIA
DIGITALITZADA

Am
santanyí
ÉS CÒPIA
DIGITALITZADA